

Γράφει η **Σύλβια Κοιλάκου**

Θέση 1η: Η πρότασή μας για τον κατώτερο μισθό και σύνταξη είναι 1000€ καθαρά σε δημόσιο και ιδιωτικό τομέα. Κριτήριο για το ύψος του μισθού είναι η ανάγκη να καλυφθούν οι απώλειες από τα μνημόνια, την ακρίβεια και τον πληθωρισμό και να μπορούμε να ζούμε με αξιοπρέπεια από μία μόνο δουλειά.

Παλεύουμε για την άμεση επαναφορά της συλλογικής διαπραγμάτευσης της ΕΓΣΣΕ και για Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας με πλήρη υποχρεωτικότητα για το κράτος και την εργοδοσία. Να επανέλθουν οι ελεύθερες συλλογικές διαπραγματεύσεις. Να καταργηθεί όλο το μνημονιακό, αντεργατικό νομοθετικό πλαίσιο των κυβερνήσεων ΝΔ, ΠΑΣΟΚ και ΣΥΡΙΖΑ. Στο δημόσιο να καταργηθεί το ενιαίο μισθολόγιο – φτωχολόγιο.

Διεκδικούμε ριζικές αυξήσεις σε όλους τους μισθούς και στις συντάξεις. Παλεύουμε άμεσα για το ξεπάγωμα των τριετιών που θα οδηγήσει άμεσα σε μεγάλες αυξήσεις στους μισθούς ειδικά των νεότερων εργαζόμενων και την επαναφορά των επιδομάτων. Να επανέλθουν ο 13ος και 14ος μισθός στο δημόσιο και η 13η και 14η σύνταξη. Να αυξηθεί το αφορολόγητο στα 12.000 ευρώ και επιπλέον 4.000 ευρώ για κάθε παιδί. Να δοθεί επίδομα ανεργίας σε όλους τους άνεργους χωρίς προϋποθέσεις, ίσο με τον βασικό μισθό.

Παλεύουμε για την ανατροπή της σχέσης μισθών – κερδών, την μείωση του ποσοστού εκμετάλλευσης με στόχο συνολικά την κατάργηση της εκμετάλλευσης.

Θέση 2η: Καθοριστικό ζήτημα για ζωή και δουλειά με αξιοπρέπεια είναι η μείωση του χρόνου εργασίας με αύξηση των αποδοχών. Έτσι θα μειώνεται η κλοπή του κεφαλαίου και των εργοδοτών σε βάρος των εργαζομένων ενώ θα δημιουργηθούν άμεσα δεκάδες χιλιάδες θέσεις εργασίας. Σε μια εποχή που ο κοινωνικά αναγκαίος χρόνος εργασίας για την παραγωγή ενός προϊόντος μειώνεται, διεκδικούμε 30ωρο – 6ωρο – 5ήμερο. Να καταργηθεί ο νόμος Χατζηδάκη και όλοι οι νόμοι για τη «διευθέτηση» και την ρευστοποίηση του χρόνου εργασίας.

Διεκδικούμε μόνιμη, σταθερή και ασφαλισμένη εργασία για όλους/ες και νομοθετική απαγόρευση των απολύσεων. Να καταργηθούν οι επισφαλείς, προσωρινές, ελαστικές σχέσεις εργασίας. Να μετατραπούν όλες οι συμβάσεις σε αορίστου χρόνου και να μονιμοποιηθούν όλοι οι συμβασιούχοι.

Να καταργηθεί η υπερεργασία, τα σπαστά ωράρια, η επινοικιαζόμενη εργασία. Καμία μονιμοποίηση της τηλεεργασίας. Κατάργηση της απλήρωτης και μαύρης εργασίας με αυστηρές ποινές στους εργοδότες.

Να γίνουν μόνιμες προσλήψεις σε υγεία, παιδεία, μεταφορές και στις κοινωνικές υπηρεσίες.

Θέση 3η: Παλεύουμε για την κατάργηση και την απειθαρχία στον Νόμο Χατζηδάκη που θέτει τεράστια εμπόδια στη λειτουργία των σωματείων, στις απεργίες και στους αγώνες. Καμία κρατική, δικαστική ή εργοδοτική παρέμβαση στα σωματεία και τους αγώνες. Οι εργαζόμενοι και τα σωματεία τους να πουν όχι σε ηλεκτρονικά μητρώα, τηλε-συνελεύσεις και τηλε-εκλογές. Δημοκρατία στους χώρους δουλειάς με πλήρη προστασία της συνδικαλιστικής δράσης.

Θέση 4η: Η δημόσια και κοινωνική ιδιοκτησία αποτελεί ανάγκη αλλά και δυνατότητα της εποχής μας. Το έγκλημα στα Τέμπη ανέδειξε την ανάγκη να απαντήσουμε στο κέρδος και τις ιδιωτικοποιήσεις που στρέφονται ενάντια στην ανθρώπινη ζωή.

Ενιαίο αποκλειστικά δημόσιο σιδηροδρομικό δίκτυο, με εθνικοποίηση χωρίς αποζημίωση, λειτουργία του με εργατικό και κοινωνικό έλεγχο, για φτηνές και ασφαλείς συγκοινωνίες, κάλυψη όλων των περιοχών της χώρας. Προσλήψεις και σταθερές σχέσεις εργασίας, σωστή συντήρηση στο δίκτυο και στα συστήματα ασφαλείας.

Τα δημόσια αγαθά -υγεία, παιδεία, νερό, ενέργεια, τηλεπικοινωνίες, συγκοινωνίες, δημόσιοι χώροι, περιβάλλον, κ.ά.- δεν είναι ατομική ιδιοκτησία κανενός. Γι' αυτό όλες οι αντίστοιχες εταιρείες πρέπει να επιστρέψουν αποκλειστικά στο δημόσιο και να λειτουργούν σε όφελος του λαού. Να σταματήσουν οι ΣΔΙΤ, η λειτουργία του δημοσίου με ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια, να καταργηθεί το ΤΑΙΠΕΔ.

Προϋπόθεση για αυτά είναι η απειθαρχία στις οδηγίες της ΕΕ και στην «απελευθέρωση» των αγορών (ενέργειας, μεταφορών, δικτύων, γενικά των πάντων) όπως αποκαλούν το ξεπούλημα και τις ιδιωτικοποιήσεις.

Δεν αρκεί η κρατικοποίηση μόνο των δημόσιων αγαθών. Θα πρέπει να επεκταθεί σε βασικούς και κρίσιμους τομείς της παραγωγής που επηρεάζουν τη ζωή εκατομμυρίων ανθρώπων και της φύσης: τράπεζες, αγροτοδιατροφικός τομέας, ορυκτός πλούτος, ναυπηγική βιομηχανία κ.α. Αντίστοιχα και στις επιχειρήσεις που εγκαταλείπουν οι ιδιοκτήτες τους και είναι κοινωνικά αναγκαίες.

Κρίσιμη πλευρά είναι ο εργατικός και κοινωνικός έλεγχος στην λειτουργία των κρατικοποιημένων και δημόσιων επιχειρήσεων. Ο εργατικός έλεγχος δεν είναι κάποιο αίτημα προς τους καπιταλιστές και το κράτος. Επιβάλλεται από εργατικούς αγώνες και υλοποιείται με δημοκρατικές διαδικασίες βάσης από εργατικά σωματεία και επιτροπές εργαζομένων. Αναγκαίος είναι και ο έλεγχος σε κοινωνικό επίπεδο από όργανα του ευρύτερου εργατικού και λαϊκού κινήματος. Η πάλη για εργατικό έλεγχο φτάνει ως την επαναστατική αλλαγή όπου ο έλεγχος της κοινωνίας, της οικονομίας και της εξουσίας περνάει στην εργατική τάξη.

Θέση 5η: Διεκδικούμε Κοινωνική Ασφάλιση για όλους και όλες, δημόσια, δωρεάν και υποχρεωτική.

Παλεύουμε για να καταργηθεί ο ν. Κατρούγκαλου και όλοι οι αντιασφαλιστικοί νόμοι και ρυθμίσεις. Να πληρώσουν το κράτος και η εργοδοσία για να καλυφθούν όλες οι απώλειες των αποθεματικών των ταμείων από τη διαχρονική καταλήστευσή τους.

Θέλουμε πλήρη σύνταξη με 30 χρόνια δουλειάς χωρίς όριο ηλικίας ή στα 60 και στα 55 για τα βαρέα. Ενιαία ασφαλιστικά δικαιώματα για όλους-ες, χωρίς κατηγοριοποιήσεις. Να επεκταθεί ο θεσμός των ΒΑΕ και σε άλλους κλάδους και ειδικότητες, να επικαιροποιηθεί η εκτίμηση του επαγγελματικού κινδύνου.

Να καταργηθεί το ΚΕΑΟ, τα επαγγελματικά ταμεία και η ανταποδοτικότητα στην κοινωνική

ασφάλιση. Να μειωθούν οι εργατικές εισφορές στον κλάδο της σύνταξης και να αυξηθούν οι εργοδοτικές. Να καταργηθούν οι εισφορές στον κλάδο υγείας και κανένας ντόπιος ή μετανάστης να μη στερηθεί την ιατροφαρμακευτική περίθαλψη.

Να σταματήσουν οι εργοδοτικές δολοφονίες στους χώρους δουλειάς και να τηρηθούν οι συνθήκες υγιεινής και ασφάλειας.

Θέση 6η: Αγωνιζόμαστε για την ισότητα ενάντια στις διακρίσεις, στη σεξιστική βία, την ομοφοβία, τον ρατσισμό. Αντιπαλεύουμε τον κυρίαρχο έμφυλο κοινωνικό καταμερισμό εργασίας και τις σχέσεις εκμετάλλευσης που ωθούν τις γυναίκες στη μερική απασχόληση, στην άτυπη και υποαμειβόμενη εργασία, στην τηλεργασία. Διεκδικούμε ίση αμοιβή για ίση εργασία και ίσα δικαιώματα για όλες/ους.

Πλήρη προστασία της μητρότητας και εφαρμογή ειδικών μέτρων προστασίας. Επίδομα γέννας σε όλες τις γυναίκες, ντόπιες και μετανάστριες, χωρίς αποκλεισμούς. Άδειες φροντίδας των παιδιών και για τους δύο γονείς.

Πλήρη προστασία των εργαζομένων από τη σεξουαλική παρενόχληση και την κακοποίηση από τους εργοδότες. Άμεση δικαίωση σε περιστατικά σεξιστικών, εργοδοτικών αυθαιρεσιών, ηθικής και ψυχολογικής παρενόχλησης στους εργασιακούς χώρους. Συνδικάτα δημοκρατικά και ανοιχτά στις γυναίκες, στα ΛΟΑΤΚΙ+, στις ελαστικά εργαζόμενες, στις μετανάστριες.

Θέση 7η: Πλήρη δικαιώματα σε εργασία, παιδεία, υγεία, ελεύθερη μετακίνηση, στέγη σε πρόσφυγες και μετανάστες. Είναι επείγουσα η σύγκρουση με την αστική πολιτική για την παροχή δικαιώματος ασύλου στους πρόσφυγες, για την παροχή των δημοκρατικών τους ελευθεριών, για τα ανοιχτά σύνορα και το γκρέμισμα του τείχους του αίσχους στον Έβρο. Πάλη ενάντια στον ρατσισμό, την Ευρώπη-φρούριο και την αντεργατική-αντιλαϊκή και ρατσιστική συμφωνία ΕΕ-Τουρκίας.

Θέση 8η: Για το τεράστιο θέμα της ακρίβειας διεκδικούμε: Ρεύμα, πετρέλαιο, βενζίνη, φυσικό αέριο, φτηνά και προσιτά στο λαό. Να μπει διατίμηση σε όλα τα βασικά αγαθά. Κατάργηση των χρηματιστηρίων ενέργειας. Κατάργηση του ειδικού φόρου κατανάλωσης, του ΦΠΑ και κάθε έμμεσου φόρου στα είδη πρώτης ανάγκης και διατροφής. Να φορολογηθεί το κεφάλαιο και ο συσσωρευμένος πλούτος.

Θέση 9η: Πρωτοστατούμε στην προστασία της λαϊκής κατοικίας με συλλογική οργάνωση και αλληλεγγύη. Παλεύουμε για την κατάργηση των πλειστηριασμών σε βάρος λαϊκών

στρωμάτων και των εξώσεων ντόπιων και προσφύγων. Να θεσμοθετηθεί το ακατάσχετο της λαϊκής κατοικίας και να καταργηθεί ο ΕΝΦΙΑ. Να διαγραφούν τα χρέη των λαϊκών νοικοκυριών προς τράπεζες, κράτος, ΔΕΚΟ. Καμία εκδίωξη για airbnb, διατίμηση και έλεγχος στα ενοίκια.

Θέση 10η: Οι θέσεις της ΑΝΤΑΡΣΥΑ για τα εργατικά προβλήματα ανταποκρίνονται στα ζωτικά συμφέροντα του κόσμου της εργασίας. Παράλληλα, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ συνδέει τις εργατικές διεκδικήσεις με πολιτικούς στόχους ενάντια στην κυβέρνηση της ΝΔ και στην αστική συναίνεση, ενάντια στα κέρδη και την ιδιοκτησία κεφαλαίου, την ΕΕ, το δημοσιονομικό σύμφωνο. Η προβολή πολιτικών στόχων στην προοπτική της επαναστατικής ανατροπής του καπιταλισμού, μπορεί να επιδρά αποφασιστικά στον προσανατολισμό του κινήματος.

Η ικανοποίηση των εργατικών και κοινωνικών διεκδικήσεων θα μπορούν να επιβάλλονται από το εργατικό κίνημα μέσα από τον συσχετισμό δύναμης και όχι από κάποια «προοδευτική κυβέρνηση». Με μαζικούς αγώνες και με δυναμικές αποφασιστικές μορφές πάλης όπως σταμάτημα της παραγωγής με απεργίες, κατάληψη εργοστασίων και επιχειρήσεων, μαχητική περιφρούρηση, σύγκρουση με τους μηχανισμούς καταστολής.

Οι αγώνες θα μπορούν να νικούν και να οδηγούν σε υποχώρηση την κυβέρνηση και την εργοδοσία με τον πολιτικό εκβιασμό του εργατικού κινήματος, αν στοχεύουν στην απώλεια κερδών από το κεφάλαιο και αν το σύστημα κινδυνεύει με πολιτική αποσταθεροποίηση. Αυτή η λογική βρίσκεται σε αντιπαράθεση με τον αστικοποιημένο συνδικαλισμό, με τις εργοδοτικές και υποταγμένες ηγεσίες. Αυτός όμως είναι ο δρόμος για ρήξεις, νίκες και κατακτήσεις σήμερα.

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ έχει εμπειρία από εργατικούς αγώνες και νίκες. Από την ανυπακοή στα λοκντάουν μέχρι την απειθαρχία στο νόμο Χατζηδάκη και στο ολοκληρωτικό πλαίσιο απαγόρευσης των διαδηλώσεων και των απεργιών. Από τις μάχες στα νοσοκομεία, στα σχολεία και στην ζούγκλα του ιδιωτικού τομέα, μέχρι την υπεράσπιση των δικαιωμάτων των προσφύγων και μεταναστών. Από το μπλοκάρισμα των πλειστηριασμών και των εξώσεων μέχρι τους αγώνες του φεμινιστικού κινήματος. Από τους αγώνες ενάντια στις απολύσεις και τις ιδιωτικοποιήσεις μέχρι την αντιφασιστική πάλη.

Η Σύλβια Κοιλάκου είναι μέλος ΔΣ του ΕΚΑ, υποψήφια με την ΑΝΤΑΡΣΥΑ στην Ανατολική Αττική